

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Győrött, 2013. március 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A közúti veszélyeztetés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2012. május 3. napján kihirdetett 2.Bf.26/2012/8. számú ítéletét **megváltoztatja**.

I.rendű vádlott neve vádlott bűnös további 1 rb cserbenhagyás vétségében (Btk. 190.§).

Ezért és a terhére megállapított további bűncselekményért - halmazati büntetésül - a napi tétel és az egy napi összeg változatlanul hagyásával a másodfokú bíróság által alkalmazott pénzbüntetésre ítéli.

A közúti járművezetéstől eltiltás időtartamát 3 (három) évre felemeli.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

Az Esztergomi Városi Bíróság a 2011. november 25. napján kelt 7.B.450/2011/4. számú ítéletében I.rendű vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki közúti veszélyeztetés büntetésében (Btk. 186. § (1) bekezdés) és ittas járművezetés vétségében (Btk. 188. § (1) bekezdés). Ezért a bíróság halmazati büntetésül 1 év 6 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, 300.000 Ft pénzbüntetésre (100 napi tétel; egy napi tétel összege 3.000 Ft) és 3 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. Határozott a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak átváltoztatásáról, beszámította a járművezetéstől eltiltás időtartamába a 2011. január 12. napjától az ítélet jogerőre emelkedéséig eltelt időt, továbbá kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint:

A szeszes italtól befolyásolt állapotban lévő I.rendű vádlott neve vádlott 2011. január 12. napján 17 óra 15 perc körüli időben **X. település** lakott területén közlekedett a **a./** forgalmi rendszámú **1.** típusú személygépkocsival "**A.**" felé. Ittassága miatt áttért az ellentétes

forgalmi sávba, ott folyamatosan haladt, majd érintőlegesen nekiütközött a vele szemben közlekedő **b./** forgalmi rendszámú, **2.** típusú, **T. T.** által vezetett - és az ütközés elkerülése érdekében jobbra térő - személygépkocsinak. A járművek ütközését követően a vádlott a helyszínről megállás nélkül távozott. I.rendű vádlott neve vádlott az **b./** forgalmi rendszámú gépkocsit vezető személy és utasa, **H. E.** életét, testi épségét közvetlen veszélynek tette ki. A vádlott a cselekmény elkövetésekor súlyos fokú alkoholos befolyásoltság alatt állt, 2,71-2,81 g/l (ezrelék) véralkohol telítettséggel. A vádlott ... számú gépjárművezetői engedélye a rendőri intézkedés alkalmával, 2011. január 12-én elvételre került, majd Dorog Város Önkormányzat Jegyzője a vádlott vezetésre jogosító okmányának 2011. január 12. napjával kezdődő hatállyal történő visszavonásról rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság indokolásában kifejtette, hogy I.rendű vádlott neve vádlott azzal, hogy járművével az úttesten nem annak menetirány szerinti jobb oldalán, jobbra tartva közlekedett, közvetlen veszélynek tette ki a szemből érkező gépjármű vezetőjét és utasát. Az ütközéssel a sértettek testi épsége reális veszélybe került, a súlyosabb következmény elmaradása csupán **T. T.** lélekjelenlétének valamint a szerencsés véletlennek volt köszönhető. Ez a közvetlen veszély a vádlott szabályszegő magatartásának következménye. A vádlott szándéka a szabályszegésen túl a közvetlen veszélyhelyzet előidézésére is kiterjedt, ugyanakkor a sérülés okozására már nem. A gépjárművet vezető vádlott cselekményének oka a súlyos fokú ittasága volt, azonban ez nem mentesíti őt a felelősségre vonás alól.

Az ítélettel szemben a vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést, amelyet a védő írásban is indokolt. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megsértésével hozta meg a határozatát, mivel a tanúk figyelmeztetése nem a jogszabályi előírásoknak megfelelően történt, ezért elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és megismételt eljárás lefolytatását indítványozta. Utalt továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság a bűnösség megállapítására téves következtetéssel jutott, mivel a Btk. 186. § (1) bekezdésében írt deliktum szándékos bűncselekmény, amely jelen esetben nem valósult meg, továbbá a főügyészség átiratában a cserbenhagyás vétségét is kizárta. Ezért másodlagosan a vádlott felmentésére tett indítványt, míg harmadlagosan az ítéletben alkalmazott joghátrány enyhítését kérte, oly módon, hogy a másodfokú bíróság kizárólag a B kategóriájú járművezetéstől eltiltást alkalmazza védencével szemben.

A Komárom-Esztergom Megyei Főügyészség Bf.38/2012/1. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a védelmi fellebbezést utasítsa el, a történeti tényállást és a jogi indokolást egészítse ki, egyebekben a fellebbezéssel támadott ítéletet hagyja helyben. Rámutatott arra, hogy szükséges az indokolásból a történeti tényállásba beemelni azt a tényt, hogy a járművek érintőleges ütközése során a vádlott által vezetett gépkocsi bal oldalán a fényezés és a tükör, míg a **T. T.** által vezetett gépjármű bal visszapillantó tükre, valamint az első, hátsó ajtó, és a sárvédő rongálódott meg. A tényekből levont következtetés útján pedig azzal, hogy az ütközés körülményeiből, nagyságából a vádlott megalapozottan vonhatta le azt a következtetést, hogy a baleset során senki sem sérült meg, vagy került életét, testi épségét közvetlenül fenyegető veszélybe. A jogi indokolást is szükségesnek tartotta

kiegészíteni azzal, hogy a közlekedési balesettel érintett jármű vezetőjeként a tényállásban tanúsított magatartása ellenére sem követte el a cserbenhagyás vétségét a vádlott.

A Tatabányai Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2012. május 3. napján kelt 2.Bf.26/2012/8. számú ítéletében a közúti veszélyeztetés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neve ellen indított büntetőügyben az Esztergomi Városi Bíróság 2011. november 25. napján kihirdetett 7.B.450/2011/4. számú ítéletét megváltoztatta, a vádlottat 1 rb közúti veszélyeztetés büntettének (Btk. 186. § (1) bekezdés) vádjá alól felmentette. A vádlottat a terhére megállapított ittas járművezetés vétsége miatt 300.000 Ft (100 napi tétel; egy napi tétel összege 3.000 Ft) pénzbüntetésre és 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. A felfüggesztett szabadságvesztésre vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzte. Határozott a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak átváltoztatásáról. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Indokolásában megállapította, hogy az eljárási szabályok betartásra kerültek, az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, feltárta az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat. Az indokolási kötelezettség is teljesült. Tévedett azonban a városi bíróság, amikor a vádlottat azért mondta ki bűnösnek közúti veszélyeztetés büntettében is, mert a szándéka a közlekedési szabálysértésre, és a közvetlen veszélyhelyzet előidézésére is kiterjedt. I.rendű vádlott neve áttért a menetirány szerinti ellentétes oldalra, ahol látnia kellett a vele szemben szabályosan közlekedő járművet, és így fel kellett ismernie az általa okozott veszélyhelyzetet. Az elsőfokú bíróság indokolásában azonban nem tért ki arra, hogy a vádlottat a veszélyhelyzet előidézésében egyenes, vagy eshetőleges szándék vezette. Nem vizsgálta, azt sem, hogy „vádlotti vallomás hiányában” milyen objektív körülményekből vont le következtetést arra, hogy a tényállásban írt események során a vádlott a közvetlen veszélyhelyzet létre kívánta hozni, vagy annak a veszélyhelyzetnek a létrehozásába belenyugodott. Utalt a másodfokú bíróság a kialakult bírói gyakorlatra, miszerint a közúti veszélyeztetés büntettének elkövetése akkor szándékos, ha az elkövetőt a közvetlen veszélyhelyzet létrehozásáért is szándékosság terheli. Szándékos bűnösség akkor állapítható meg, ha az elkövető annak ellenére cselekedett, hogy felismerte, hogy magatartásának tanúsítása más életét vagy testi épségét szükségképpen és biztosan közvetlen veszélybe hozza, és ebbe belenyugodott. Az eljárás adataiból viszont olyan körülmény nem állapítható meg a törvényszék álláspontja szerint, hogy a vádlottat egyenes szándékú veszélyhelyzet előidézése motiválta volna, mert a vele szemben közlekedő gépjármű utasait nem ismerte. Az eshetőleges szándék megállapításának sincs helye jelen esetben, hiszen a jobbra tartási kötelezettség megszegése magában hordozza ugyan a balesetveszély esélyét, de ez még nem elegendő a szándékos veszélyeztetés megállapításához. A vádlott járművezetői magatartása nagyfokú gondatlanságra vezethető vissza, tudnia kellett ittasága okán, egészében szabálytalan közlekedése balesetet is okozhat, azonban bízott a súlyos következmény elmaradásában. Így szándéka a Btk. 14.§-ában meghatározott tudatos gondatlanság minőségi alakzatán belül maradt. Az kétséget kizáróan megállapítható, hogy az ittaság befolyásolta a vádlott tudatállapotát, azonban ezt értékelni a terhére még megállapított bűncselekmény kapcsán kell.

A Tatabányai Törvényszék, mint másodfokú bíróság ítélete ellen a Komárom-Esztergom Megyei Főügyészség a vádlott terhére, az 1. rb. közúti veszélyeztetés büntetében való bűnösségének megállapítása, a büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést. Álláspontja szerint az, hogy a vádlott nem ismerte a gépjármű utasait, nem alkalmas az egyenes szándékú elkövetés kizárására. Nem értett egyet a másodfokú bíróság okfejtésével, hogy nincs olyan bizonyíték, amely igazolná egy olyan következtetés helyességét, mely szerint a vádlott az objektíve közvetlen veszélyhelyzetet felismerve, és abba belenyugodva cselekedett volna. Az erre vonatkozó ténybeli következtetés megalapozatlan, mivel a következtetése alapját képező körülményeket nem tárta fel, nem vette figyelembe kellő alapossággal H. E. és T. T. tanúvallomását. Tényként állapította meg, hogy a vádlott bízott a súlyos következmények elmaradásában, adós maradt azonban a másodfokú bíróság azzal, hogy a vádlott ezen bizakodásának meglétét mire alapozta. Véleménye szerint a jogértelmezés is egyértelművé teszi, hogy bizakodásnak a vádlotti érdekkörben felmerült tényezőkre kell vonatkoznia, ennek a külvilág számára észlelhető módon meg kell jelennie, ami jelen ügyben egyértelműen hiányzik. A másodfokú bíróság felülértékelő tevékenysége során megalapozatlanul hozta meg a döntését, és indokolási kötelezettségének sem tett eleget teljes mértékben.

A vádlott és a védő tudomásul vette a döntést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.156/2012/1/I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn. Rámutatott arra, hogy az eljárási szabályokat az első és másodfokú bíróság betartotta. A tényállást az iratok alapján ki kell egészíteni azzal, hogy az ütközés következtében a vádlott által vezetett személygépkocsi bal oldalán a fényezés és a tükör, míg T. T. sértett által vezetett személygépkocsin a bal visszapillantó tükör, az első és hátsó ajtó, valamint a sárvédő rongálódott meg, továbbá a lökhárító annak következtében, hogy a sértett a baleset elhárítása érdekében jobbra rántotta a kormányt és a vízelvezető árokba hajtott. A vádlott cselekményével megszegte a KRESZ 4. § (1) bekezdés c.) pontjában, 25. § (2) bekezdésében, valamint 58. § (1), (3) bekezdésében írt rendelkezéseket. A vádlott bűnösségére vont következtetést okszerűnek, ám ugyanakkor hiányosnak nevezte. A bűnösség megállapítása, a cselekmény minősítése azzal együtt teljes és törvényes, hogy a vádlott az ittas járművezetés mellett a cserbenhagyás vétségét is elkövette. A vádlott ugyanis ittassága folytán tért át személygépkocsijával a szemközti sávba, a sértett balesetelhárító cselekedete ellenére anyagi kárt okozott, amelynek hatókörében két személy is volt. A vádlott észlelte magát a közlekedési balesetet, felismerte, hogy adott esetben a járművével meg kell állnia, és meg kell győződnie arról, van-e segítségre szoruló személy, mindezek ismeretében azonban szándékosan mulasztotta el az őt terhelő kötelezettségek teljesítését. Az sem zárná ki a felelősség megállapítását, ha az említett körülményeket a szeszestől befolyásolt állapota miatt nem észlelte volna. A testi sérülés reális előidézése a dologrongálódások, illetve a sértett elhárító magatartása következtében a vízelvezető árokba hajtása miatt fennállt.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést megfelelőnek találta a fellebbviteli főügyészség halmazati büntetésként is, de a közúti járművezetéstől eltiltás tartamát, az elsőfokú bíróság által megállapított mértéken belül felemelni indítványozta, figyelemmel a vádlott véralkohol szintjének súlyos fokára, azzal, hogy ittassága folytán közlekedési balesetet is okozott, a

helyszínen nem állt meg, onnan eltávozott anélkül, hogy meggyőződött volna arról, hogy valaki megsérült-e, vagy életét, testi épségét közvetlenül fenyegető veszély miatt segítségnyújtásra szorul-e. Egyebekben helybenhagyási indítványt tett.

Irendü vádlott neve vádlott a Győri Ítéltáblához 2012. november 9. napján érkezett beadványában előadta, hogy a jogosítványát 2013. január 12. napján visszakaphatná. 45 éves koráig nem volt büntetve, amennyiben lehetőség van rá, úgy a C kategóriás engedélyének visszaadását kérte, mert akkor el tudna helyezkedni megfelelő fizetésért.

A harmadfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyész képviselője írásbeli indítványát változatlanul fenntartotta. Kifejtette, hogy a tényállást az iratok tartalma alapján az átiratban írtaknak megfelelően ki kell egészíteni. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő és mérlegelő tevékenységével egyetértett a másodfokú bíróság is, ténylegesen a büntető anyagi jogszabályok eltérő alkalmazásán alapult a részfelmentő rendelkezése, amely nem kifogásolható. A vádlott magatartása azonban az ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségén túl a cserbenhagyás vétségét is megvalósította, mivel mint a közlekedési balesettel érintett jármű vezetője a helyszínen nem állt meg annak ellenére, hogy közvetlen veszélyhelyzetet idézett elő, amelynek hatókörében két személy is volt. A vádlott saját vallomása szerint, ittassága ellenére utasként hallott egy csattanást, mondta a sofőrnek, hogy álljanak meg, és menjenek vissza. Észlelte tehát a közlekedési balesetet, felismerte az ebből folyóan rá háruló megállási és meggyőződési kötelezettséget, mégis szándékosan elmulasztotta az őt terhelő kötelezettség teljesítését. Halmazati büntetésként a másodfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetést megfelelőnek tartotta. Hosszabb tartamú járművezetéstől eltiltást indítványozott. Véleménye szerint a közúti járművezetés tartamának felemelése a súlyosítási tilalmat nem sérti. Az eltiltás kategóriára történő korlátozására nem látott lehetőséget.

A védő két irányú indítványt tett. Elsőként indítványozta az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, hiszen azzal a kiegészítéssel, amit a fellebbviteli főügyész indítványozott, azok alapján pontosan a tárgyalás során előterjesztett védekezés látszik megalapozottnak, amelyet elvetett az első illetve másodfokú bíróság, mivel ha belehajtott volna a vízelvezető árokba a sértett, akkor nem lett volna ideje arra, hogy azonnal megforduljon, és a vádlott után menjen. Így megalapozatlanná válna a városi bíróság és a törvényszék döntése. Megjegyezte, hogy nem volt arra bizonyíték, hogy a vádlott nem a jobb első ülésen ült az autóban. A másik indítványa a törvényszék döntésének helybenhagyására irányult. Felhívta a figyelmet arra az eseti döntésre (BH 2004/308.), amely a fellebbviteli főügyész álláspontjával ellentétes. Ebben nem került sor a cserbenhagyás vétségének megállapítására, illetve kifejtették, hogy az adott esetben csak a KRESZ kisebb fokú megsértése állapítható meg. Utalt továbbá arra is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletével szemben benyújtott ügyészi indítvány is foglalkozott azzal, hogy az adott ügyben a tényállás kiegészítését követően a cserbenhagyás nem állapítható meg, ezért ellentmondást vélt felfedezni az ügyészi álláspontokban.

A vádlott csatlakozott a védő által előadottakhoz. Személyi körülményeivel kapcsolatban elmondta, hogy élettársa elhunyt, kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Jelenleg munkanélküli, a segély a családi pótlékkal együtt 60.000 Ft. Ha visszakapná a jogosítványát a szakmájában el tudna helyezkedni.

A Győri Ítéltábla az ügyészi fellebbezést, a Fellebbviteli Főügyészség által módosított formában alaposnak találta.

A harmadfokú bíróság a Be. 387.§ (1) bekezdésének megfelelően bírálta felül a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárást. Megállapította, hogy a városi bíróság és a törvényszék eljárása megfelelt a büntetőeljárási szabályoknak, olyan szabályszegés nem történt, ami az ügy érdemi felülvizsgálatát megakadályozta volna.

A másodfokú bíróság teljes mértékben elfogadta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, amely a vádlott vallomása, az érintett másik gépjármű vezetőjének és utasának vallomása, tanúvallomások, orvos szakértői vélemény, illetve egyéb okirati bizonyítékok alapján mérlegeléssel került megállapításra.

Az ítéltábla osztotta annyiban a fellebbviteli főügyészségi álláspontot, hogy az iratok tartalma alapján a gépkocsik sérüléseire vonatkozóan ki kell egészíteni a tényállást.

Az ütközés következtében a vádlott által vezetett személygépkocsi bal oldalán a fényezés és a tükör rongálódott meg, míg a T. T. által vezetett személygépkocsi bal visszapillantó tükre, első és hátsó ajtaja, sárvédője, továbbá a lökhárítója rongálódott meg annak következtében, hogy a sértett a baleset elhárítása érdekében jobbra rántotta a kormányt és a vízelvező árokba hajtott.

Fenti kiegészítéssel a harmadfokú bíróság a Tatabányai Törvényszék által elfogadott tényállást teljes mértékben megalapozottnak találta és ez képezte a harmadfokú eljárás alapját.

A másodfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségére részben okszerűen következtetett, a cselekmény minősítése törvényes.

Az ítéltábla teljes mértékben egyetértett a másodfokú bíróság felmentő rendelkezésével, mivel a törvényszék indokolásának megfelelően a közúti veszélyeztetés büntette nem állapítható meg.

Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség indítványát a tekintetben is, hogy a vádlott elkövette az ittas járművezetés vétsége mellett a cserbenhagyás vétségét.

A Btk. 190.§ alapján, ha a közúti balesettel érintett jármű vezetője a helyszínen nem áll meg, illetve onnan eltávozik, mielőtt meggyőződne arról, hogy valaki megsérült-e, avagy az életét vagy testi épségét közvetlenül fenyegető veszély miatt segítségnyújtásra szorul-e, amennyiben súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, elköveti a cserbenhagyás vétségét.

A cserbenhagyás szempontjából a baleset kizárólag az olyan közlekedés körében történt esemény, amelynek a hatókörében egy vagy több személy volt, és a baleset körülményei

valószínűsítik, hogy személyi sérülés is bekövetkezhet. A járművezető elsődleges kötelezettsége a baleset helyszínén való megállás, amelyhez társul a meggyőződési kötelezettség, vagyis annak felmérése, hogy van-e sérült, vagy olyan személy, aki az életét, testi épségét közvetlenül fenyegető veszélyhelyzetbe került.

A bűncselekmény csak szándékosan követhető el. A bűnösség megállapításának a feltétele, hogy az elkövető észlelje magát a közlekedési balesetet, felismerje az ebből folyóan rá háruló kötelezettségeket, amelyek teljesítését szándékosan elmulasztja.

Nem zárja ki azonban a bűnösség megállapítását, ha a járművezető a fentiekben említett körülményeket ittassága miatt nem észlelte.

Az adott ügyben a cserbenhagyás vétségének valamennyi tényállási eleme megtalálható. A vádlott észlelte, hogy baleset történt, hiszen a bíróságok által el nem fogadott vallomásaiban azt elismerte, hogy hallotta a csattanást. Ebből tudnia kellett, hogy ilyen helyzetben meg kell állnia, ennek ellenére ez nem történt meg.

Az, hogy súlyosabb következményei nem lettek a balesetnek, nem a vádlotton múlt, hanem a szemből érkező járművezető lélekjelenlétének és a szerencsének volt köszönhető.

A védő arra hivatkozott, hogy ellentétesek az ügyészi álláspontok. Valójában azonban az ellentmondás csupán látszólagos, mert a megyei főügyészség azzal foglalkozott, hogy a közúti veszélyeztetés büntette miért valósult meg, amely mellett nem állapítható meg a szubszidiárius jellegű cserbenhagyás vétsége.

A kifejtett indokok alapján a harmadfokú bíróság megállapította I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségét a Btk. 190.§-ban meghatározott cserbenhagyás vétségében is.

A jogi indokolásban rögzíti továbbá az ítéletábra, hogy a vádlott cselekményével megszegte a KRESZ 4.§ (1) bekezdésének c./ pont, 25.§ (2) bekezdés, 58.§ (1), (3) bekezdésében írt rendelkezéseket.

Az ítéletábrának a további bűnösség kimondása miatt új büntetést kellett kiszabnia.

Az eljárásban feltárt büntetéskiszabási körülményekre figyelemmel az ítéletábra halmazati büntetésként a másodfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetést megfelelőnek találta, nem indokolt a napi tétel számának, vagy az egy napi tétel összegének a felemelése.

A vádlott véralkoholszintjének súlyos fokára, valamint arra figyelemmel, hogy a szerencsén és a sértett lélekjelenlétén múlt, hogy komolyabb baleset, akár személyi sérülés nem történt, szükséges a közúti járművezetéstől eltiltás időtartamának 3 évre történő felemelése. Az eltiltás B kategóriára korlátozására nem látott lehetőséget az ítéletábra, mivel nem merült fel olyan adat, amely igazolná azt, hogy más kategóriájú jármű vezetése foglalkozásának gyakorlásához elengedhetetlenül szükséges lenne.

A másodfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A fentiekben írtak alapján a harmadfokú bíróság a Tatabányai Törvényszék 2.Bf.26/2012/8. számú ítéletét a Be. 398.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 397.§ alapján helybenhagyta.

Győr, 2013. március 21. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

.Vajda Edit sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és ezzel a Tatabányai Törvényszék 2.Bf.26/2012/8. számú ítélete meg nem változtatott részében 2013. március 21. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2013. március 21. napján

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: